

Manifest de Girona. Som el que mengem

Salvar deu mil anys de cultures agrícoles, ramaderes i pesqueres és a les nostres mans

1.- **Menjar sa i alimentar-se bé és un dret universal** i, per aconseguir-ho, cal que en els mercats hi hagi aliments bons, variats, nets de fitosanitaris i de transgènics i a un preu just per al productor i per al consumidor. Un cop garantida l'alimentació, menjar ha de ser un plaer.

2.- **El menjar és una part essencial de la nostra cultura, una herència** que hem rebut, però només en préstec, perquè haurà de passar a les generacions futures. Els hereus i dipositaris d'aquest patrimoni són la pagesia, el món pesquer, així com la cuina tradicional familiar i les noves cuines d'avantguarda. Tenim, per tant, la obligació de conservar-la i millorar-la.

3.- **Hem de saber sempre el què mengem.** El ciutadà té dret a saber i la indústria l'obligació d'informar sobre l'origen de cada matèria primera i de tots els ingredients afegits en el procés de producció i transformació. Les etiquetes han d'informar d'una manera entenedora i fàcil de llegir. També han de permetre la reconstrucció del camí que ha seguit el menjar des del productor fins a la venda al detall, la traçabilitat.

4.- L'aparició de l'agricultura industrial, que privilegia la quantitat, ha plantejat molts problemes als agricultors tradicionals, entre ells els preus, que ara els fixen els industrials i els distribuïdors. **La pagesia, la ramaderia i la pesca han de rebre un preu just per a la seva feina.** Segons la FAO (ONU), en el món no falta menjar, sinó que està **mal** repartit; cada dia se'n llença una tercera part, amb l'objectiu de mantenir alts els preus de la venda al detall i els costos de producció. I, segons l'ONU, l'agroecologia és un model de futur per a l'alimentació de totes persones i la sostenibilitat del planeta.

5.- **L'agricultura industrial intensiva es concentra en el cultiu de poques varietats.** Això ha fet que moltes fruites, verdures, plantes silvestres i races de bestiar hagin desaparegut. Per sempre. Un monument es pot reconstruir, una poma perduda no podrà ser mai més recuperada. Per garantir que no desaparegui la diversitat biològica, cal combatre la disminució dels cultius i també la proliferació de varietats transgèniques, perquè poden contaminar les tradicionals.

6.- L'alimentació ha de formar part dels programes dels governs, perquè **menjar d'una manera sana és la millor prevenció sanitària** i, per tant, un estalvi per l'economia col·lectiva. Això exigeix tornar a aprendre a menjar. Cinquanta anys enrere, els pares, sobretot les mares, transmetien els coneixements alimentaris als fills, però els canvis de la societat i de la manera actual de viure la família ha portat a perdre aquesta escola de vida i salut. Hem d'inventar altres formes

modernes d'informació i d'educació, com programes pedagògics a tots els centres d'ensenyament.

7.- L'elecció del menjar, que fa cadascú individualment, té repercussions personals, socials i polítiques. Per això és important que els productors reals i els ciutadans consumidors estableixin lligams directes. Es pot fer a través d'una presència de relleu dels agricultors en els mercats tradicionals, de la creació de nous mercats específics i a través de noves formes de venda, com la compra a través d'Internet. És important estimular també el compromís dels restaurants a servir plats amb productes locals.

8.- Hi ha molts àmbits d'acció per aconseguir una alimentació sana, que també sigui econòmicament i socialment justa, sense renunciar al plaer de menjar. Cal la col·laboració de tothom: Pagesos, educadors, comerciants, polítics, prescriptors i comunicadors. Però sobretot cal el compromís dels ciutadans, perquè **l'acte de comprar el menjar ja és una presa de posició.**